

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului Bîzgan Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Bîzgan Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.04.2017 – 26.12.2017 (prima instanță);
2. 01.02.2018 – 27.06.2018 (instanța de apel);
3. 24.08.2018 – 31.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 26 decembrie 2017 Bîzgan Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Vulpe Liviu s-a admis în principiu.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Bîzgan Andrei a fost învinuit în aceea că, la 28 iulie 2016, în intervalul de timp de la ora 11:00 până la 12:30, având scopul dobândirii unor mijloace bănești, în sumă de 3000 lei, l-a răpit pe Vulpe Liviu, ulterior deplasându-se pe teritoriul parcului “Muzeul Satului”, situat pe bd. Dacia, 54, mun. Chișinău, unde l-a amenințat cu violența fizică, precum și pe rudele acestuia, la fel i-a aplicat violența nepericuloasă pentru viață și sănătatea acestuia, după care l-a imobilizat prin aplicarea unor legături din plastic la mâini și cu o creangă i-a aplicat lovituri în regiunea tălpilor, astfel pricinuindu-i părții vătămate dureri fizice și psihice.

Astfel, a fost învinuit că, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 189 alin. (4) Cod penal, *șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana, rudele sau apropiații acestuia, săvârșită cu răpirea proprietarului.*

Prima instanță analizând ansamblul probator cercetat, a considerat dovedită integral vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (1) Cod penal, or, agravanta – cu răpirea proprietarului, prima instanță nu a reținut-o, indicând că aceasta nu a fost demonstrată de partea acuzării în instanța de judecată, menționând că răpirea părții vătămate nu a avut loc, menționând că inculpatul cu partea vătămată se aflau în pădure, loc deschis, la o distanță unul de altul de 3 m., având posibilitatea oricând să plece.

Mai mult, a statuat că partea vătămată benevol a urcat în mașină, fără a fi amenințat și s-a deplasat în pădurea de la ieșirea din mun. Chișinău, iar pe parcursul drumului până la destinație nu a cerut niciodată șoferului să stopeze mașina sau să coboare.

Astfel, prima instanță a conchis că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 189 alin. (1) Cod penal, *șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare sub formă de 10 ani, încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, invocând că, la calificarea infracțiunii și stabilirea pedepsei de instanța de judecată, incorect a apreciat circumstanțele cauzei, prima instanță nu a luat în considerație faptul că, infracțiunea este gravă, partea vătămată în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a indicat concret la faptul comiterii răpirii de inculpat împreună cu acțiunea de șantaj. De asemenea, partea vătămată a fost privată de libertate ilegal prin aplicarea lațurilor de plastic de inculpat, fapt care demonstrează inclusiv acțiunea de răpire.

3.2 Avocatul Vuico Angela în numele părții vătămate Vulpe Liviu, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței judecătorești în partea laturii civile, dispunând încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 22 369 lei, prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în mărime de 20 000 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, invocând că în urma acțiunilor întreprinse de inculpat față de partea vătămată și anume având scopul dobândirii unor mijloace bănești prin șantaj, partea vătămată a fost nevoit să i-a credite de la bănci, astfel i-a fost cauzat prejudiciul material prin infracțiune, ce îl estimează în mărime de 22 369 lei. Atât la urmărirea penală, cât și

la examinarea cauzei în instanța de judecată au fost prezentate contractele de credit la care s-a expus partea vătămată, a fost confirmat și de martorul Carmalichina Ludmila. Prima instanță nu a intrat în esență și nu a studiat minuțios probele anexate. Prejudiciul moral cauzat părții vătămate și familiei sale se exprimă prin stresurile care le-a avut din acea perioadă, umilința care a avut-o din partea inculpatului, frica să nu se întâmple lucruri neplăcute cu membrii familiei sale.

3.3 Inculpatul, prin care a solicitat casarea sentinței, cu dispunerea aplicării unei pedepse mai blânde sau aplicarea Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, cu încetarea procesului penal în privința sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, s-a admis demersul părții vătămate și al avocatului său Vuico Angela privind retragerea cererii de apel declarată și a încetat procedura de apel, apelul declarat de inculpat a fost respins ca nefondat, admis din alte motive, inclusiv din oficiu, apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

S-a recunoscut culpabil și condamnat inculpatul Bîzgan Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Bîzgan Andrei, la 28 iulie 2016, în intervalul de timp de la ora 11:00 până la 12:30, având scopul dobândirii unor mijloace bănești, în sumă de 3 000 lei, l-a răpit pe Vulpe Liviu, ulterior deplasându-se pe teritoriul parcului “Muzeul Satului”, situat pe bd. Dacia, 54, mun. Chișinău, unde l-a amenințat cu violența fizică, precum și pe rudele acestuia, la fel i-a aplicat violența nepericuloasă pentru viață și sănătatea acestuia, după care l-a imobilizat prin aplicarea unor legături din plastic la mâini și cu o creangă i-a aplicat lovituri în regiunea tălpilor, astfel pricinuindu-i părții vătămate dureri fizice și psihice.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 189 alin. (4) Cod penal, *șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana, rudele sau apropiații acestuia, săvârșită cu răpirea proprietarului.*

Instanța de apel, a considerat că prima instanță eronat a constatat încadrarea acțiunilor inculpatului în temeiul art. 189 alin. (1) Cod penal, incorect a aplicat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, a dat o apreciere improprie stării de fapt și de drept, inclusiv probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Mai mult, instanța de apel a constatat că prima instanță a omis să constate fapta comisă conform constatării în partea descriptivă a sentinței, prin ce a încălcat prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, se dovedește prin:

- declarațiile părții vătămate date în cadrul primei instanței și susținute în instanța de apel prin care a indicat că s-a urcat în mașină fiindcă era speriat, anterior inculpatul l-a mai bătut, au ieșit cu mașina din oraș, a fost legat cu hamaturi în mașină, când a văzut că i se învinețesc degetele inculpatul a tăiat hamaturile, i-a spus să se așeze jos, inculpatul a luat un băț gros de jos cu care l-a lovit la picioare, călcâie, el fiind desculț, l-a electrocutat la mâini, după care l-a întrebat unde-s banii și de ce nu răspunde la telefon, el nu era dator, inculpatul i-a cerut să se dezbrace, l-a filmat și fotografiat, a încercat să-l violeze, în momentul acela a venit poliția;

- declarațiile martorului Cauffman Vadim, care a indicat că inculpatul i-a spus să vină la cooperativa garajului nr. 14, când a ajuns acolo era un taxi de culoare albă în care se afla șoferul, inculpatul și un bărbat care stătea așezat, s-a întors spre mașina sa și în acel moment a strigat poliția să se așeze jos;

- declarațiile martorului Carmalîchina Ludmila, care a indicat că în luna iulie – august 2015, a fost telefonată de soțul său, Vulpe Liviu, pentru a face rost de 3 000 lei pentru a-i da inculpatului ca acesta să îl elibereze, și încă 3 000 lei pentru a achita toate datoriile, a sunat la poliție, la ora 22:00 a fost telefonată de soț, care i-a comunicat că vine acasă, când l-a întâlnit pe soț a văzut că la el partea stângă a corpului era paralizată, acasă a mai văzut mai multe răni pe picioare și mâini, vânătăi pe spate. Peste o lună soțul ei iar a fost răpit, fiind telefonată de poliție care i-au comunicat că l-au găsit legat de o mașină, au fost amenințări ca să își retragă plângerea, nu cunoaște de ce soțul l-a iertat, el nu dorește să vorbească despre aceasta deoarece îi provoacă amintiri neplăcute;

- declarațiile martorului Lesnic Gulnara;

- declarațiile martorului Onofraș Alexandr, care a indicat că de el s-a apropiat inculpatul și a comandat taxiul pentru 2 ore, a plecat la str. Cantemir unde s-a mai urcat o persoană, după au plecat la cooperativa de garaje nr. 14, i s-a spus să aștepte, a mai venit o mașină, s-a coborât o persoană, la un moment a auzit împușcături pentru că venise poliția și au început să îl bată pe băiatul josuț, nu ține minte multe pentru că a adormit și s-a trezit când a venit poliția, nimeni nu a spus să oprească în timp ce mergea, el era să oprească, erau pasageri obișnuiți;

- plângerea depusă de Vulpe Liviu la IP Botanica mun. Chișinău din 28 iulie 2016, prin care este consemnat faptul că, solicită tragerea la răspundere penală a persoanelor ca având scopul dobândirii unor mijloace bănești în sumă de 3 000 lei, l-au răpit, l-au amenințat cu violența precum și pe rudele sale, au aplicat violența asupra sa;

- procesul – verbal de cercetare la fața locului din data de 28 iulie 2016, prin care a fost examinat locul incidentului, unde au fost depistate și ridicate 6

fragmente de lanț confecționat din masă plastică, două clește, un băț și 3 mucuri de țigară;

- procesul – verbal de examinare a obiectelor din 12.10.2016;
- raportul de expertiză nr. 3662 din 29 iulie 2016, în rezultatul examenului medico – legal la cet. Vulpe Liviu, s-a stabilit că leziuni corporale vizibile lipsesc;
- procesul – verbal de confruntare din 22 martie 2016, prin care s-a constatat că atât partea vătămată cât și inculpatul și-au menținut declarațiile.

Instanța de apel a apreciat critic poziția apărării, precum că inculpatul nu a răpit partea vătămată, or, în această situație este inexplicabilă starea de frică a părții vătămate, cu atât mai mult că și martorul Carmalîchina Ludmila a relatat că a fost telefonată de partea vătămată să facă rost de bani ca să-i dea inculpatului ca să-l elibereze.

Instanța de apel a constatat starea de frică, indicând că spaima nu poate apărea de la o simplă solicitare de a-i fi returnați banii, care a fost necesitatea de a pleca cu partea vătămată în pădure cu taxiul în scopul de a cere să i se restituie banii, or inculpatul avea posibilitate să-i ceară la domiciliul părții vătămate.

Mai mult instanța de apel a indicat că, partea vătămată a menționat, când a pornit mașina s-a speriat, are coșmaruri pe ce s-a întâmplat și că inculpatul nu i-a zis unde merg, a fost amenințată, ce s-a exprimat prin influență psihică a victimei, fiind exprimată prin amenințări cu violența.

La calificarea infracțiunii nu contează dacă a existat sau nu în realitate posibilitatea de a realiza amenințarea, dar este suficient ca victima să perceapă amenințarea ca una reală, or, comportamentul schimbat al părții vătămate, starea de neliniște, de frică a fost observată la victimă de către soția acestuia.

Cu privire la solicitarea inculpatului în ceea ce privește aplicarea amnistiei, instanța de apel a indicat că, inculpatul nu a recunoscut vina, nu s-a căit sincer, nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, prin declarațiile sale a încercat să se eschiveze de la răspundere penală, mai mult, conform prevederilor art. 10 alin. (1) pct. d) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, prevederile art. 1 – 9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru infracțiunile prevăzute din Codul penal: art. 189 alin. (3) – (6) Cod penal,

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel trebuia să dea o apreciere corectă a depozițiilor date de către partea vătămată și martori, deoarece cele declarate în ședința de judecată n-au dat careva declarații împotriva lui Bîzgan Andrei;

- declarațiile martorilor Kaufman Vadim, Carmalîchina Ludmila, Lesnic Gulnara, Onofraș Alexandr, puse la baza deciziei, nu au fost verificate în ședința de judecată nici prin citire și nici nu au fost ascultați personal acești martori, respectiv instanța de apel nu a respectat procedura judecării apelului ignorând prevederile art. 414 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală;

- din depozițiile persoanelor audiate în ședințele de judecată s-a stabilit că răpirea nu a avut loc, or, prin declarațiile martorilor Onofraș și Kaufman, confirmate de declarațiile părții vătămate, ultimul benevol a urcat în automobil, fără a fi amenințat, pe parcursul drumului până la destinație nu a cerut șoferului să stopeze automobilul sau să coboare;

- instanța de apel arbitrar a apreciat motivul schimbării declarațiilor părții vătămate;

- nici un document din materialele dosarului nu dovedește faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea, instanța de apel nu a indicat adecvat care probe ar confirma vinovăția;

- corpurile delictelor urmau să fie prezentate, examinate în ședințele de judecată, deoarece nimeni nu indică asupra acestor obiecte;

- prin raportul de expertiză medico – legală se dovedește că asupra părții vătămate nu a fost aplicată careva forță fizică și respectiv nu putea fi răpit;

- din probele acumulate rezultă că nici reținerea părții vătămate nu a avut loc, or, partea vătămată și inculpatul se aflau în parc în loc public la o distanță de 3 metri;

- agravanta – cu răpirea proprietarului, nu a fost demonstrată;

- inculpatul i-a recuperat prejudiciul moral și cheltuielile pentru asistență juridică, ceea ce poate fi considerat ca o circumstanță atenuantă;

- inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer, a recuperat prejudiciul moral și cheltuielile pentru asistență juridică, astfel, urmează a fi aplicate prevederile Legii nr. 210 cu privire la amnistie;

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului motivând prin faptul că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, mai mult, procurorul a mai indicat că, prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nu pot fi aplicate în privința inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă nu descrie concret, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Mai mult, Colegiul penal, lecturând textul recursului reține că, avocatul pledează asupra recalificării faptei și stabilirea unei pedepse mai blânde, argumente ce se raportează la temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și soluția,

prin care inculpatul Bîzgan Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Instanța de recurs relevă, că argumentele avocatului invocate în recurs, referitor la recalificarea infracțiunii săvârșită de inculpat în baza art. 189 alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blânde cu aplicarea și a prevederilor Legii nr. 210 privind amnistia din 29.07.2016, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic de către instanța de apel răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în decizia adoptată (f.d. 181 – 192 v.II), motivare pe care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este conform practicii CtEDO, hotărîrea Albert vs România din 16.02.2010.

Mai mult, instanța de recurs menționează că, nu poate fi acceptat argumentul avocatului precum că, declarațiile martorilor Kaufman Vadim, Carmalîchina Ludmila, Lesnic Gulnara, Onofraș Alexandr, puse la baza deciziei, nu au fost verificate în ședința de judecată nici prin citire și nici nu au fost ascultați personal acești martori, or, instanța de recurs constată că din procesul – verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 27 iunie 2018(f.d. 163 – 170 v.II), rezultă că, instanța de apel, conform art. 414 Cod de procedură penală, a verificat probele indicate și înscrisurile din materialele cauzei cercetate de prima instanță(f.d. 167 – 168 v.II), plus instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile părții vătămate Vulpe Liviu date la confruntarea cu inculpatul din 22 martie 2017(f.d. 139 – 143 v.I) unde partea vătămată a declarat, că „la 28 iulie 2016 în timp ce se afla la serviciu cet. Bîzgan Andrei a venit la mine în sect. Centru al capitalei, unde mi-a comunicat să urc în automobil, unde am refuzat, dar din consideratul că m-a influențat și speriat eu am urcat, la care am fost dus într-o pădure, în pădure a fost imobilizat prin hamut(legat din masă plastică) la mâini și picioare, unde sub unghii îmi dădea cu-n dispozitiv electrocutor, iar la tălpi mă lovea cu un băț. În timpul torturării mă întreba de ce nu-i răspundeam la telefon, m-a mai întrebat de ce nu-i dau banii, apoi îmi amenința familia”.(f.d. 140 v.I).

Instanța de recurs mai indică că, argumentul avocatului în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10), precum că inculpatul a recuperat prejudiciul moral și cheltuielile pentru asistență juridică – ceia ce poate fi considerat ca o circumstanță atenuantă, nu este pertinent, or, inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă minimă conform sancțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal(red. 23.05.2013), care prevede închisoare de la 10 la 13 ani.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului Bîzgan Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bîzgan Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor